

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P., s.r.o.**, so sídlom v T., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou A., so sídlom v B., IČO: X., proti odporkyni **M. K.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. R. H., s.r.o. so sídlom v Ž., IČO: X., **o zaplatenie 14 756,69 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 Ro 47/2013, o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 8. júla 2013 sp. zn. 11 Co 99/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Žiline z 8. júla 2013 sp. zn. 11 Co 99/2013 a uznesenie Okresného súdu Žilina z 2. apríla 2013 č.k. 7 Ro 47/2013-20 a vec vracia Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina platobným rozkazom z 2. apríla 2013 č.k. 7 Ro 47/2013-20 uložil odporkyni, aby do 15 dní od jeho doručenia buď zaplatila navrhovateľovi 14 756,69 € s príslušenstvom a nahradila mu trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podala proti platobnému rozkazu odpor.

Odporkyňa podaním z 22. apríla 2013 podala proti uvedenému platobnému rozkazu odpor s tým, že platobný rozkaz považuje za neopodstatnený, žiada vykonať dokazovanie a umožniť jej osobnú účasť na pojednávaní. Proti výroku o trovách konania podala odvolanie.

Okresný súd Žilina uznesením z 2. mája 2013 č.k. 7 Ro 47/2013-24 odpor odmietol ako neodôvodnený (§ 174 ods. 3 písm. b/ O.s.p.). Uviedol, že odpor neobsahuje žiadne vecné alebo právne tvrdenia, ktoré by spochybnili opodstatnenosť uloženej povinnosti.

Uznesením z 8. júla 2013 sp. zn. 11 Co 99/2013 Krajský súd v Žiline napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Pokiaľ odporkyňa v odpore uviedla len to, že platobný rozkaz považuje za neopodstatnený, neoznačila v ňom ale žiadne dôkazy a napriek tomu žiadala vykonať dokazovanie, nedošlo k zrušeniu platobného rozkazu. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie. Uviedla, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Postup súdov bol svojvoľný, upierajúci možnosť faktickej účasti odporkyne v konaní a znemožňujúci brániť jej práva. V konaní bola porušená základná zásada civilného procesu – kontradiktórnosť konania, v dôsledku čoho jej bolo odňaté právo vyjadriť sa k požiadavkám a tvrdeniam druhej strany a právo na to, aby boli vypočuté jej argumenty. Vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. vyvodzovala dovolateľka z ďalších, ňou tvrdených, procesných nesprávností, ktorých sa mali dopustiť súdy. Uznesenia prvostupňového a odvolacieho súdu žiadala z týchto dôvodov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 76/1999, v zmysle ktorého na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť uloženej povinnosti. Odporkyňa ale v danej veci žiadne takéto tvrdenia neuviedla. Podľa názoru navrhovateľa rozhodli súdy vecne správne. Dovolanie, ktoré označil za procesne neprípustné, navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že, dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie nemá znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie podľa týchto ustanovení prípustné. Dovolanie odporkyne preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je prípustné.

Dovolací súd ďalej skúmal (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), či dovolanie odporkyne nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či ich procesným postupom nebola odporkyne odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

O odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade takého procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Judikatúra už dospela k záveru, že o prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne odvolanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup (viď primerane R 23/1994). Obdobne možno za postup odnímajúci možnosť pred súdom konať označiť postup súdu, ktorý odmietne odpor proti

platobnému rozkazu v procesnej situácii, v ktorej pre taký procesný postup neboli dané zákonné predpoklady.

Odpor proti platobnému rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany účastníka konania, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom ustanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) kasačný účinok. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náležitostiach odporu vyplýva povinnosť odporcu odôvodniť odpor vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačuje, ak z odôvodnenia odporu vyplýva iba nesúhlas účastníka konania s povinnosťou, ktorá mu bola uložená (viď III. ÚS 161/2009).

V danom prípade bol odpor proti platobnému rozkazu podaný v zákonnej lehote a oprávnenou osobou. Jeho odôvodnenie je síce stručné, bezpochyby ale obsahuje nesúhlas odporkyne s uložením povinnosti poskytnúť navrhovateľovi peňažné plnenie. Takýto odpor nemožno považovať za odpor „bez odôvodnenia vo veci samej“. So zreteľom na to došlo v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu a súd prvého stupňa mal nariadiť pojednávanie.

Pokiaľ súd prvého stupňa odmietol odpor odporkyne ako odpor bez odôvodnenia vo veci samej a odvolací súd jeho uznesenie potvrdil, došlo k odňatiu možnosti odporkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Procesná vada uvedená v § 237 písm. f/ O.s.p. zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho opodstatnenosť. Najvyšší súd preto uznesenia odvolacieho a prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.). Vzhľadom na (procesný) dôvod ich zrušenia sa nezaoberal ďalšími námietkami odporkyne uvedenými v dovolaní.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková